

Good morning, everyone. Today, we're going to talk about a relatively modern way of travelling known as couch surfing. If you hear this expression for the first time, you might imagine somebody literally surfing on a couch, but of course that is not what it means. Couch surfing is a form of travel in which people stay temporarily in the homes of other people, usually without paying for accommodation. The word "couch" refers to whatever spare sleeping space a host can provide. This might actually be a couch, but it could also be a spare bed, a mattress, or even an entire guest room.

→ Günaydın arkadaşlar. Bugün couch surfing olarak bilinen, nispeten modern bir seyahat biçiminden söz edeceğiz. Bu ifadeyi ilk kez duyduğunuzda, birinin kelimenin tam anlamıyla bir koltuğun üzerinde sörf yaptığını hayal edebilirsiniz; ancak elbette anlamı bu değildir. Couch surfing, insanların genellikle konaklama ücreti ödmeden başka kişilerin evlerinde geçici olarak kaldıkları bir seyahat biçimidir. "Couch" sözcüğü, ev sahibinin sağlayabileceği herhangi bir boş uyuma alanını ifade eder. Bu gerçekten bir kanepe olabilir; ancak boş bir yatak, şilte ya da hatta tamamen ayrı bir misafir odası da olabilir.

The basic idea behind couch surfing is quite simple. Imagine that you want to visit another country but hotels and hostels are too expensive. Through a hospitality network, you can contact someone who lives at your destination and is willing to host travelers. You stay in that person's home without paying for the room. Later, you may decide to host another traveler in your own home. This practice of offering and receiving a free place to stay is generally known as hospitality exchange.

→ Couch surfing'in temelindeki düşünce oldukça basittir. Başka bir ülkeyi ziyaret etmek istediğinizi, ancak otel ve hostellerin sizin için çok pahalı olduğunu düşünün. Bir konukseverlik ağı aracılığıyla gideceğiniz yerde yaşayan ve gezginleri ağırlamaya istekli biriyle iletişime geçebilirsiniz. O kişinin evinde oda için herhangi bir ücret ödmeden kalırsınız. Daha sonra siz de kendi evinizde başka bir gezgini ağırlamaya karar verebilirsiniz. Ücretsiz konaklama yeri sunma ve bundan yararlanma uygulaması genel olarak hospitality exchange, yani konukseverlik değişimi olarak adlandırılır.

Although informal hospitality between travelers has existed for centuries, modern couch surfing became particularly well known through the work of an American traveler named Casey Fenton. The story began in 1999, when Fenton found a cheap flight from Boston to Iceland. He was excited about visiting Iceland, but he did not want to stay in an ordinary hotel. He wanted to meet local people and experience the country from a resident's perspective.

→ Gezginler arasındaki gayriresmî konukseverlik yüzyıllardır var olsa da modern couch surfing özellikle Casey Fenton adlı Amerikalı bir gezginin girişimi sayesinde tanınmıştır. Hikâye 1999 yılında, Fenton'ın Boston'dan İzlanda'ya ucuz bir uçak bileti bulmasıyla başladı. İzlanda'yı ziyaret etme konusunda heyecanlıydı; ancak sıradan bir otelde kalmak istemiyordu. Yerel insanlarla tanışmayı ve ülkeyi orada yaşayan birinin bakış açısından deneyimlemeyi istiyordu.

Fenton therefore came up with an unusual idea. He found a database containing the email addresses of students at the University of Iceland and sent messages to approximately 1,500 students. In his emails, he introduced himself and asked whether anyone would be willing to let him stay in their home during his visit. Considering that he was a complete stranger, you might expect very few people to respond.

→ Bunun üzerine Fenton alışılmadık bir fikir geliştirdi. İzlanda Üniversitesindeki öğrencilerin e-posta adreslerini içeren bir veri tabanı buldu ve yaklaşık 1.500 öğrenciye mesaj gönderdi. E-postalarında kendisini tanıttı ve ziyareti sırasında evlerinde kalmasına izin vermeye istekli olup olmadıklarını sordu. Tamamen yabancı biri olduğu düşünüldüğünde çok az kişinin yanıt vermesini bekleyebilirsiniz.

The response, however, was remarkable. Fenton received around 100 offers from Icelandic students who were willing to host him. Some of them did more than simply offer him somewhere to sleep. They also offered to show him around Reykjavík and introduce him to Icelandic life. Fenton realized that there were many people who were interested not only in travelling themselves but also in meeting travelers and sharing their local culture with them.

→ Ancak aldığı karşılık oldukça dikkat çekiciydi. Fenton, kendisini ağırlamaya istekli İzlandalı öğrencilerden yaklaşık 100 teklif aldı. Bazıları ona yalnızca uyuyabileceği bir yer sunmakla kalmadı. Aynı zamanda Reykjavík'i gezdirmeyi ve onu İzlanda yaşamıyla tanıştırmayı da teklif ettiler. Fenton, yalnızca seyahat etmekle değil, aynı zamanda gezginlerle tanışmak ve kendi yerel kültürlerini onlarla paylaşmakla ilgilenen çok sayıda insan olduğunu fark etti.

This experience gave Fenton an idea. What if there were an organized online system connecting travelers who needed somewhere to stay with local residents willing to host them? Such a system could make travelling cheaper while at the same time creating opportunities for cultural exchange. This idea eventually developed into the CouchSurfing project, and in 2003, Fenton and his partners established the CouchSurfing organization.

→ Bu deneyim Fenton'a yeni bir fikir verdi. Kalacak bir yere ihtiyaç duyan gezginlerle onları ağırlamaya istekli yerel insanları bir araya getiren düzenli bir çevrim içi sistem olsaydı nasıl olurdu? Böyle bir sistem hem seyahati daha ucuz hâle getirebilir hem de kültürel etkileşim için fırsatlar yaratabilirdi. Bu düşünce zamanla CouchSurfing projesine dönüştü ve 2003 yılında Fenton ile ortakları CouchSurfing organizasyonunu kurdu.

The network expanded rapidly. What began with one traveler's emails to university students eventually developed into an international community operating across approximately 240 countries and territories. People from very different social, linguistic, and cultural backgrounds could now contact one another through the same network.

→ Ağ hızla büyüdü. Tek bir gezginin üniversite öğrencilerine gönderdiği e-postalarla başlayan süreç, zamanla yaklaşık 240 ülke ve bölgede faaliyet gösteren uluslararası bir topluluğa dönüştü. Çok farklı toplumsal, dilsel ve kültürel geçmişlere sahip insanlar artık aynı ağ üzerinden birbirleriyle iletişim kurabiliyordu.

However, CouchSurfing is not simply about finding a free couch. This is an important point. If its only purpose were free accommodation, it would basically be a cheaper alternative to a hotel. Instead, the philosophy behind the network emphasizes human connection and cultural exchange. Travelers have an opportunity to experience a destination through the people who actually live there.

→ Bununla birlikte CouchSurfing yalnızca ücretsiz bir kanepe bulmaktan ibaret değildir. Bu önemli bir noktadır. Eğer tek amacı ücretsiz konaklama olsaydı, temelde otellere göre daha ucuz bir alternatif olmaktan öteye gitmezdi. Oysa bu ağın temelindeki anlayış insanlar arasında bağ kurmayı ve kültürel etkileşimi ön plana çıkarır. Gezginsinler, bir destinasyonu gerçekten orada yaşayan insanlar aracılığıyla deneyimleme fırsatı bulurlar.

Consider a tourist visiting Istanbul, for example. A person staying in a conventional hotel may visit the major tourist attractions, eat in tourist restaurants, take photographs, and leave after several days. A couch surfer staying with a local host may have a very different experience. The host might introduce the visitor to neighborhood cafés, local food, family traditions, or places that do not normally appear in tourist guides. As a result, the traveler can gain a more personal understanding of everyday life.

→ Örneğin İstanbul'u ziyaret eden bir turisti düşünün. Geleneksel bir otelde kalan kişi başlıca turistik yerleri gezebilir, turistlere yönelik restoranlarda yemek yiyebilir, fotoğraf çekebilir ve birkaç gün sonra şehirden ayrılabilir. Yerel bir ev sahibinin yanında kalan bir couch surfer ise çok farklı bir deneyim yaşayabilir. Ev sahibi ziyaretçiyi mahalledeki kafelerle, yerel yemeklerle, aile gelenekleriyle veya normalde turistik rehberlerde yer almayan mekânlarla tanıştıracaktır. Böylece gezgin günlük yaşamı çok daha kişisel bir biçimde anlama fırsatı elde eder.

The host can benefit as well. You do not necessarily have to travel abroad to encounter another culture. By hosting someone from Brazil, Japan, Germany, or South Korea, for instance, you can learn about another society without leaving your own city. Hosts and guests may discuss their languages, food, traditions, education systems, family structures, or everyday habits. In this sense, hospitality exchange can become a form of informal cultural education.

→ Ev sahibi de bu deneyimden yararlanabilir. Başka bir kültürle karşılaşmak için mutlaka yurt dışına seyahat etmek zorunda değilsiniz. Örneğin Brezilya, Japonya, Almanya veya Güney Kore'den birini ağırlayarak kendi şehrinizden ayrılmadan başka bir toplum hakkında bilgi edinebilirsiniz. Ev sahipleri ile misafirler dilleri, yemekleri, gelenekleri, eğitim sistemleri, aile yapıları veya günlük alışkanlıkları hakkında konuşabilirler. Bu açıdan konukseverlik değişimi, gayriresmî bir kültürel eğitim biçimine dönüşebilir.

Another obvious advantage is financial. Accommodation is often one of the largest expenses associated with international travel. By providing free accommodation, CouchSurfing can significantly reduce the cost of a trip. This can make travel more accessible, particularly for

students and young people with limited budgets. However, saving money should ideally be viewed as a benefit rather than the sole purpose of participating in the community.

→ Bir diğer açık avantaj ise ekonomiktir. Konaklama, uluslararası seyahatle bağlantılı en büyük masraflardan biridir. CouchSurfing, ücretsiz konaklama sağlayarak seyahatin toplam maliyetini önemli ölçüde azaltabilir. Bu durum özellikle bütçesi sınırlı öğrenciler ve gençler için seyahati daha erişilebilir hâle getirebilir. Bununla birlikte para tasarrufu, topluluğa katılmanın tek amacı olarak değil, sağladığı avantajlardan biri olarak görülmelidir.

CouchSurfing also encourages interaction through various events and social activities. Members do not necessarily need to host someone or stay in another person's home to participate. Local communities may organize meetings, language exchanges, dinners, cultural activities, city tours, hiking trips, parties, or other social gatherings. These events allow local residents and international visitors to meet one another even when no accommodation is involved.

→ CouchSurfing ayrıca çeşitli etkinlikler ve sosyal faaliyetler aracılığıyla insanlar arasındaki etkileşimi teşvik eder. Üyelerin katılım göstermek için mutlaka birini ağırlaması veya başka birinin evinde kalması gerekmez. Yerel topluluklar buluşmalar, dil değişim etkinlikleri, akşam yemekleri, kültürel faaliyetler, şehir turları, doğa yürüyüşleri, partiler veya başka sosyal organizasyonlar düzenleyebilir. Bu etkinlikler, konaklama söz konusu olmasa bile yerel halk ile uluslararası ziyaretçilerin bir araya gelmesini sağlar.

One particularly important idea associated with CouchSurfing is diversity. When we travel, we inevitably encounter people whose beliefs, customs, values, and lifestyles may differ from our own. These differences can sometimes make people uncomfortable, particularly when they are unfamiliar with the reasons behind a particular cultural practice. A successful intercultural experience therefore depends partly on the attitude we adopt toward difference.

→ CouchSurfing ile ilişkilendirilen özellikle önemli kavramlardan biri çeşitliliktir. Seyahat ettiğimizde inançları, gelenekleri, değerleri ve yaşam tarzları bizimkilerden farklı olabilecek insanlarla kaçınılmaz olarak karşılaşırız. Özellikle belirli bir kültürel uygulamanın arkasındaki nedenleri bilmediğimizde bu farklılıklar bazen rahatsızlık yaratabilir. Bu nedenle başarılı bir kültürlerarası deneyim, kısmen farklılıklara karşı benimsediğimiz tutuma bağlıdır.

One useful way of approaching diversity is with curiosity. Curiosity means being willing to leave your comfort zone and discover unfamiliar cultures rather than avoiding them simply because they are different. Imagine someone who has always wanted to travel abroad but feels nervous about unfamiliar environments. If that person decides to overcome this fear and explore other countries, he or she is approaching diversity with curiosity.

→ Çeşitliliğe yaklaşmanın yararlı yollarından biri merakla yaklaşımdır. Merak, farklı oldukları için yabancı kültürlerden kaçınmak yerine konfor alanından çıkmaya ve onları keşfetmeye istekli olmak anlamına gelir. Her zaman yurt dışına seyahat etmek istemiş ancak

yabancı ortamlar konusunda endişe duyan birini düşünün. Bu kişi korkusunu yenmeye ve başka ülkeleri keşfetmeye karar verirse çeşitliliğe merakla yaklaşıyor demektir.

A second approach is with appreciation. Appreciation involves making an effort to understand why another culture has developed a particular custom or belief. For example, a traveler in India might initially find the special status given to cows unusual. After learning about Hindu traditions and the historical and agricultural importance of cattle, however, the traveler can understand the practice within its cultural context. Understanding the reasons behind a tradition can transform something that initially seems strange into something meaningful.

→ İkinci yaklaşım takdir ederek ve anlamaya çalışarak yaklaşımdır. Takdir, başka bir kültürün belirli bir gelenek veya inancı neden geliştirdiğini anlamak için çaba göstermeyi içerir. Örneğin Hindistan'a giden bir gezgin, ineklere verilen özel statüyü başlangıçta alışılmadık bulabilir. Ancak Hindu geleneklerini ve sığırların tarihsel ve tarımsal önemini öğrendikten sonra bu uygulamayı kendi kültürel bağlamı içinde anlayabilir. Bir geleneğin arkasındaki nedenleri anlamak, başlangıçta garip görünen bir şeyi anlamlı hâle getirebilir.

The third approach is with respect. Respect does not necessarily mean that we personally adopt or even like every cultural practice we encounter. Rather, it means accepting that other societies may organize everyday life differently. Consider a German exchange student living in Turkey. He may be accustomed to a relatively strict understanding of punctuality. If his new friends have a more flexible attitude toward meeting times, he may initially find their behavior frustrating. Nevertheless, instead of immediately judging them according to his own cultural standards, he can recognize that attitudes toward time vary between societies.

→ Üçüncü yaklaşım ise saygıyla yaklaşımdır. Saygı, karşılaştığımız her kültürel uygulamayı kişisel olarak benimsememiz veya beğenmemiz gerektiği anlamına gelmez. Daha çok, diğer toplumların günlük yaşamı farklı biçimlerde düzenleyebileceğini kabul etmeyi ifade eder. Türkiye'de yaşayan Alman bir değişim öğrencisini düşünün. Dakiklik konusunda oldukça katı bir anlayışa alışkın olabilir. Yeni arkadaşları buluşma saatlerine daha esnek yaklaşıyorsa başlangıçta onların davranışlarını rahatsız edici bulabilir. Buna rağmen onları hemen kendi kültürel standartlarına göre yargılamak yerine zamana yönelik tutumların toplumdan topluma değişebileceğini kabul edebilir.

These three attitudes—curiosity, appreciation, and respect—are central to meaningful intercultural communication. Curiosity encourages us to encounter difference. Appreciation encourages us to understand it. Respect allows us to accept differences even when they conflict with our own habits or expectations.

→ Bu üç tutum—merak, takdir ve saygı—anlamlı kültürlerarası iletişimin temelini oluşturur. Merak bizi farklılıklarla karşılaşmaya teşvik eder. Takdir, bu farklılıkları anlamamızı sağlar. Saygı ise kendi alışkanlıklarımız veya beklentilerimizle çelişmeler bile farklılıkları kabul etmemize yardımcı olur.

Of course, staying in the home of a stranger also raises questions about trust and safety. Both hosts and travelers need information that helps them decide whom they can trust. Online hospitality communities therefore commonly use personal profiles, references, reviews, and communication between members. Travelers should read profiles carefully, communicate with potential hosts beforehand, and make sensible decisions about where and with whom they stay.

→ Elbette bir yabancınn evinde kalmak güven ve güvenlik konusunda bazı soruları da beraberinde getirir. Hem ev sahiplerinin hem de gezginlerin kime güvenebileceklerine karar vermelerine yardımcı olacak bilgilere ihtiyaçları vardır. Bu nedenle çevrim içi konukseverlik topluluklarında genellikle kişisel profiller, referanslar, değerlendirmeler ve üyeler arasındaki iletişim kullanılır. Gezinler profilleri dikkatlice okumalı, potansiyel ev sahipleriyle önceden iletişim kurmalı ve nerede ve kimin yanında kalacakları konusunda sağduyulu kararlar vermelidir.

Couch surfing therefore represents something broader than a method of obtaining free accommodation. At its best, it is a form of social and cultural exchange. Instead of experiencing another country entirely as an outsider, the traveler temporarily enters the everyday world of someone who actually lives there.

→ Dolayısıyla couch surfing, ücretsiz konaklama elde etme yönteminden çok daha geniş bir anlam taşır. En iyi hâliyle bir sosyal ve kültürel etkileşim biçimidir. Gezin, başka bir ülkeyi tamamen dışarıdan biri olarak deneyimlemek yerine geçici bir süreliğine gerçekten orada yaşayan birinin günlük yaşamına dâhil olur.

Finally, the philosophy behind CouchSurfing suggests that individual encounters can have wider consequences. When people approach cultural diversity positively, they are more likely to communicate openly, challenge stereotypes, and develop relationships with people from different backgrounds. A positive attitude toward diversity can therefore spread tolerance and contribute to the creation of a more connected global community.

→ Son olarak, CouchSurfing'in temelindeki anlayış bireysel karşılaşmaların daha geniş sonuçlar doğurabileceğini göstermektedir. İnsanlar kültürel çeşitliliğe olumlu yaklaşıtlarında daha açık iletişim kurma, kalıp yargıları sorgulama ve farklı geçmişlerden gelen insanlarla ilişkiler geliştirme olasılıkları artar. Dolayısıyla çeşitliliğe yönelik olumlu bir tutum hoşgörünün yayılmasına ve daha bağlantılı bir küresel toplumun oluşmasına katkıda bulunabilir.

So, the next time you hear the expression “couch surfing,” remember that the couch itself is only a small part of the idea. Behind that spare sleeping space lies a much larger concept: people opening their homes, encountering unfamiliar cultures, reducing the financial barriers to travel, and building connections across national and cultural boundaries.

→ Bu nedenle bir dahaki sefere “couch surfing” ifadesini duyduğunuzda, kanepenin bu fikrin yalnızca küçük bir parçası olduğunu hatırlayın. O boş uyuma alanının arkasında çok daha kapsamlı bir düşünce vardır: insanların evlerini başkalarına açması, yabancı kültürlerle

karşılaşması, seyahatin önündeki ekonomik engelleri azaltması ve ulusal ve kültürel sınırları aşan bağlar kurması.